

Una habitació amb vistes al món

Granollers. El viatger i fotògraf granollerí Jordi Llorens ha reunit en una habitació la majoria dels objectes que ha col·leccionat al llarg de 25 anys de viatges arreu del món. Una col·lecció amb més de 500 peces que van des de pots de sorra fins a una carta escrita pel rei de Tonga. Es tracta de testimonis de viatges apassionants i de peces amb un elevat valor patrimonial: algunes d'elles corresponen a tribus en perill d'extinció. La mostra, de caràcter privat, s'inaugurarà oficialment aquest diumenge.

Més de 500 objectes procedents de més de 100 països repartits entre els cinc continents. Tot això es pot trobar a la col·lecció privada del viatger i fotògraf granollerí **Jordi Llorens**, que ara exposa de forma privada els objectes que ha anat recollint al llarg de 25 de viatges que l'han dut a indrets d'allò més remots. Entre les peces de la col·lecció s'hi poden trobar pots de sorra recollida en diversos punts del planeta, estris utilitzats per diverses tribus, objectes ornamentals, teles, màscares i peces decoratives, entre d'altres. Però també hi ha autèntiques joies que criden encara més l'atenció, com la vara que un cap de la tribu dels Nambas, procedents de l'illa de Tanna, a l'estat de Vanuatu, en ple Oceà Pacífic, va cedir al propi Llorens. O la còpia de la carta original que el ja difunt rei d'un altre estat del Pacífic, Tonga, **Tupu IV**, va donar-li l'any 2000 perquè entregués en mà al rei **Juan Carlos**, una fita que Llorens assoliria dos anys després.

Es tracta doncs d'una col·lecció que permet conèixer petits trossos de món a partir de l'experiència d'un vallesà que ha fet dels viatges la seva forma de vida. I és que la col·lecció no s'acaba aquí: Llorens té previst ampliar-la a mida que vagi recopilant més peces. Unes peces que en alguns casos serviran com a testimoni de tribus i cultures desaparegudes. Tal i com explica el fotògraf, moltes de les tribus que ha visitat "es troben actualment en perill d'extinció i podrien desaparèixer en pocs anys".

xer en pocs anys".

Ara per ara, Llorens no té previst obrir aquesta exposició al gran públic. "L'he fet perquè necessitava col·locar aquestes peces en algun lloc i donar-los un sentit", explica. Un sentit que es reforça amb els diferents volums que ell mateix ha escrit per assegurar-se que cada un dels objectes de la sala estigui catalogat. El viatger inaugurarà oficialment l'exposició aquest diumenge, envoltat d'amics i coneguts. Tot i que no té la intenció d'obrir-la al públic, no descarta la possibilitat d'acollir visites de coneguts o altres persones interessades en els seus viatges. Per a obtenir més informació sobre la seva activitat, es pot consultar la pròpia pàgina web, www.jordillorens.com.

ORIOI SERRA

Fruitada solidària de Mans Unides a Cardedeu

Cardedeu. La plaça Sant Corneli va ser l'escenari, dissabte a la tarda, de la fruitada solidària organitzada per l'ONG Mans Unides amb l'objectiu de recaptar fons per als seus projectes de caire humanitari. L'acte, que es va dur a terme en col·laboració amb diferents fruiteries locals, va aplegar un total de 400 persones que van contribuir econòmicament a la causa a canvi de peces de fruita. Per animar l'ambient, la professora **Nalini**, de l'agrupació barcelonina Energia Vital, va oferir un espectacle de danses índies. **RdV**

RdV

COLUMNA DE TEATRE

Xavi Bernabé, imaginació cercadora d'emocions

Amb permís de la seva mare, Montse Costa, que exposa conjuntament amb el seu fill, m'agradaria dedicar el comentari a l'obra d'ell. La mostra que Bernabé presenta té un fil conductor que no és altre que els títols que dona a cada pintura. Una subtil orientació psicològica. Només d'entrada, davant per davant, una petita escultura de *El gat somiador*, un pròleg ben trobat per parar esment en la resta de quadres exposats. Una obra totalment d'avantguarda amb fortes inisnuacions informalistes, transgredides per preteses figures de collage, que esdevenen una bona companyia per viatjar virtualment pel seu espai pictòric. Dues pintures EN UN MÓN DESTRUÏT i JO I LA MEVA SOL·LITUD MÉS PROFUNDA es diferencien de la resta de pintures. La primera extremadament matèrica terrosa i la segona amb un collage doble, un pantaló pintat de vermell, verd, groc i blau, talment com si fos una bandera, i un paraigua obert, només amb l'esquelet, es complementen amb un missatge somiat de solitud. La resta de pintures donen tot el protagonisme al color buscant a través de la circumstància de cadascun aquella interioritat que es mou benaurada en un ambient místificat. En la majoria de les pintures estudiats collages complementen el llenguatge del color i serveixen per servir en safata de plata un desitjat equilibri entre intel·ligència i emotivitat. Encara que l'abstracció predomina en la mostra, Bernabé defineix el fons marí, jugant amb matisos del blau, amb formes de deixalles, estrelles i peixos, de la mateixa manera que amb figures semicirculars complementa la força del vermell transgressor. Malgrat l'aparent simplicitat es tracta d'una pintura molt treballada amb una aportació intel·lectual important que acaba de perfilar l'estil de la seva poètica. Em fa pensar en un artista molt interioritzat, molt perfeccionista, que li agrada moure's en un món d'èxtasi que el porti al nirvana de la pròpia autocontemplació. Perquè el cromatisme de les seves pintures defineix una identitat i una personalitat que des d'una nebulosa intimista vol definir la seva existència.

JOAN SALA VILA